

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

HOTĂRÂRE

privind adoptarea opiniei referitoare la Comunicarea Comisiei către Parlamentul European și Consiliu privind stadiul de realizare a acțiunilor prioritare din cadrul Agendei europene privind migrația

COM(2016) 85

În temeiul prevederilor art.67 și ale art.148 din Constituția României, republicată, ale Legii nr.373/2013 privind cooperarea dintre Parlament și Guvern în domeniul afacerilor europene și ale art.160 - 185 din Regulamentul Camerei Deputaților, republicat,

Camera Deputaților adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. – Luând în considerare opinia nr. 4 c-19 / 402 adoptată de Comisia pentru afaceri europene, în ședința din 12 aprilie 2016, Camera Deputaților:

1. Salută rezultatele prezentate în comunicarea Comisiei Europene și recunoaște că progresele sunt remarcabile, în pofida anumitor restanțe, cel mai mare succes fiind viziunea strategică și perspectiva umanitară.
2. Salută clarificările survenite între vara anului 2015 și momentul actual, în special în ce privește definiția și semnificația termenilor de „refugiat” și respectiv de „migrant”, obligativitatea absolută pentru migranți de a respecta regulamentele privind trecerea frontierei externe a Uniunii, iar a statelor membre de a proteja frontiera externă, obligativitatea pentru migranți de a accepta înregistrarea în statul unde se află și, în general, deciziile autorităților și obligația statelor membre de a-și îmbunătăți rata de aplicare a deciziilor de returnare.
3. Susține opinia că „*nu ar trebui să existe iluzii despre încheierea crizei refugiaților înainte de soluționarea definitivă a cauzelor sale profunde*”, dar semnalează că acest argument poate fi considerat demobilizant, de vreme ce posibilitatea Uniunii Europene de a îndeplini acest obiectiv, într-un interval de timp rezonabil, este extrem de redusă, atât din motive legate de resurse, de situația politică internă din mai multe state membre și de seria de crize prin care trece Uniunea, cât și din motive care privesc aranjamentele internaționale, cunoscute sub denumirea de „ordine mondială”.

4. Salută propunerea Comisiei de modificare punctuală a Codului frontierelor Schengen în vederea introducerii la toate frontierele externe a unor verificări sistematice obligatorii, foarte utile în materie de securitate, în special în contextul luptătorilor teroriști străini; salută prelungirea de la două la șase săptămâni a termenului din cadrul procedurii operațiunilor standard pentru relocarea externă în cadrul schemei 1:1 cu Turcia.

5. Apreciază că, dintre rezultatele prezentate, triplarea prezenței pe mare, noul sistem pentru situații de urgență de transfer al solicitanților de azil din țările cele mai afectate, alocarea a peste 10 miliarde euro, noul cadru de coordonare și cooperare pentru țările din Balcanii de Vest, propunerea privind o nouă pază europeană de frontieră și de coastă și parteneriatul cu Turcia reprezintă cele mai semnificative progrese.

6. Observă că cifrele prezentate în comunicare, anume că proporția migranților, ale căror amprente digitale sunt incluse în baza de date Eurodac, a crescut în Grecia de la 8 %, în septembrie 2015, la 78 %, în ianuarie 2016, iar în Italia de la 36 % la 87 % în decursul aceleiași perioade, demonstrează gradul inacceptabil de refuz al imigranților, la începutul crizei, de a coopera cu autoritățile.

Reține că în comunicare se precizează că există în continuare probleme legate de migrații aflați în situație neregulamentară care se sustrag înainte de finalizarea procedurilor.

7. Salută instalarea de centre de primire și înregistrare (*hotspot*), întrucât acestea permit să se acționeze cu prioritate în locurile expuse unei presiuni extreme și contribuie la identificarea celor care au nevoie de protecție internațională și a celor care nu au nevoie de o asemenea protecție.

8. Recunoscând că înregistrarea este un prim pas esențial în controlul și gestionarea fluxurilor, salută înființarea de *hotspot*-uri în Grecia și Italia, unde echipe integrate de agenți de frontieră acționează non-stop pentru a verifica, identifica și preleva amprente digitale ale resortisanților din țările terțe care ajung în mod neregulamentară la frontierele externe ale UE.

9. Susține abordarea Comisiei privind obligația tuturor statelor membre de a adopta măsurile necesare pentru blocarea imigranților care refuză procedurile de înregistrare pentru că doresc să solicite azil în altă parte; remarcă schimbarea de ton față de vara anului 2015: „*Cei care sosesc în UE trebuie să știe că, în cazul în care au nevoie de protecție, o vor primi, dar nu este alegerea lor unde anume.*”

10. Apreciază favorabil crearea grupului operativ pentru strategia de informare a migranților (MIS) în scopul de a elabora și difuza solicitanților de azil informații eficiente cu privire la drepturile și obligațiile lor, dar consideră că același model instituțional ar fi fost binevenit și pentru colectarea de date de la imigranți, cu privire la rețelele de contrabandă/trafic prin care au ajuns în Europa.

Reamintește în acest sens că însuși textul comunicării susține că „*este esențial ca încă din prima fază, în hotspot-uri, să fie identificate victimele reale sau potențiale ale traficului de persoane, să fie informate cu privire la drepturile lor și să aibă loc cooperarea necesară cu autoritățile polițienești și judiciare pentru a se asigura că traficanții sunt identificați și urmăriți penal.*”

11. Având în vedere declarațiile, angajamentele, dar și reproșurile unor state membre la adresa poziției altor state membre, cu privire la modul în care ar fi trebuit gestionată criza migrației, își manifestă surprinderea față de indulgența Comisiei Europene cu privire la suspendarea temporară, la cerere, a obligațiilor în temeiul procedurii de transfer, care reveneau Suediei și Austriei; consideră că „dificultățile deosebite” cu care s-ar fi confruntat aceste state nu puteau fi atât de mari încât să nu poată fi rezolvate prin alocări din fondurile de urgență de tipul celor utilizate și pentru sprijinul Greciei; invită Comisia Europeană să ofere date suplimentare cu privire la natura și profunzimea acelor „dificultăți deosebite”.

12. Salută eforturile diplomatice ale Uniunii pentru rezolvarea crizelor, precum cele din Siria și Libia și pentru combaterea amenințării pe care o reprezintă Daesh/ISIL, strategia sa de a se concentra pe cauzele profunde care generează fluxurile și pe crearea unui mediu stabil în care refugiații să poată reveni; constată însă că probabilitatea ca Uniunea să înregistreze progrese este foarte redusă în condițiile în care aceasta își exercită puterea de influență (*soft power*) în fața unor forțe militare care nu recunosc acel concept.

13. Își exprimă satisfacția că în zona central-sudică a Mării Mediterane, EU NAVFOR MED, operațiunea navală „Sophia” a trecut într-o fază care include acțiuni de abordaj, percheziționare, sechestrare și deviere, în ape internaționale, de nave suspectate că sunt folosite pentru introducerea ilegală de migranți sau pentru trafic de persoane; observă totuși că, deși prezintă numărul de 9.000 de persoane salvate, nu se prezintă date despre câte nave au fost sechestrate sau deviate și ce s-a întâmplat cu echipajul acelor nave.

Semnaleză că acest aspect devine cu atât mai important cu cât un efect secundar al recentului acord între Uniunea Europeană și Turcia, de punere în aplicare a planului comun de acțiune pentru gestionarea migrației, ar putea fi amplificarea traversărilor Mării Mediterane, ceea ce ar presupune ambarcațiuni mai mari decât cele din Marea Egee, și cu echipaj la bord.

14. Menține toate observațiile și recomandările sale din opinia privind următoarele etape operaționale ale cooperării dintre UE și Turcia în domeniul migrației [COM(2016)166].

15. Reamintește că unele state membre au încercat să aplice, încă de la începutul crizei, normele de bază ale sistemului de azil al UE, pe care Comisia Europeană le susține acum fără rezerve, dar care au fost criticate, printre alții, chiar de către state membre principale de destinație, pentru presupusa încălcare a drepturilor refugiaților; în aceeași situație s-au aflat și unele state de tranzit din ruta Balcanilor.

16. Având în vedere ușurința cu care mai multe state membre au acceptat cotele obligatorii își exprimă surprinderea față de situația descrisă în comunicare, că multe state membre nu își respectă angajamentele privind punerea în aplicare a deciziilor privind transferul.

Subliniază că, în privința relocării externe, România participă la schema de relocare externă adoptată în 2015 pe baze voluntare, în spiritul principiului solidarității europene.

17. Regretă că Regulamentul Dublin pare să fie în mare măsură abandonat de Germania pentru solicitanții de azil sirieni, mai multe state membre suspendând aplicarea regulamentului, sub presiunea fluxului de migranți.

Subliniază că „reabilitarea” Regulamentului Dublin, sau aplicarea riguroasă a unei eventuale noi formule aflate în pregătire la Comisia Europeană devin esențiale pentru reluarea unui circuit normal și pentru înlăturarea percepției de „criză a refugiaților”, precum și de incapacitatea Uniunii de a răspunde adecvat.

18. Consideră că pe măsură ce frontierele externe redevin sigure sistemul de informații Schengen se va putea dispensa de controalele la frontierele interne, recăpătându-și imaginea anterioară crizei, de cooperare consolidată exemplară.

Subliniază că în pofida refuzului unor state membre de a-i permite accesul în spațiul Schengen al cărui membru *de facto* este încă din anul 2010, România rămâne un susținător hotărât al sistemului Schengen, în primul rând pentru ceea ce reprezintă acesta în materie de integrare europeană.

Remarcă estimările Comisiei Europene că reintroducerea controalelor la frontierele interne, pe o bază sistematică și pe termen lung, ar genera costuri economice majore, între 5 miliarde și 18 miliarde euro în ceea ce privește doar costurile directe totale, pentru cetățeni și întreprinderi, subminând piața unică.

19. Observă că asigurarea frontierelor poate provoca, în mod paradoxal, prin reducerea imigrației neautorizate, creșterea salariilor pentru locuri de muncă cu calificare scăzută în țara de primire și scăderea salariilor din țara de origine, ceea ce ar spori motivația de a migra ilicit; de asemenea, aplicarea riguroasă a legislației privind munca nedeclarată în statele membre poate reduce salariile pentru imigranții neautorizați, întrucât angajatorii ar deveni mai puțin dispuși să îi angajeze.

20. Ia act de apelurile către Comisia Europeană de a sprijini instituirea accelerată a noii Paze europene de frontieră și de coastă, pentru ca aceasta să devină operațională în cursul verii anului în curs, dar semnalează că întreaga paradigmă s-a schimbat o dată cu planul comun de acțiune UE-Turcia. Reamintește că în opinia sa privind Paza europeană de frontieră și de coastă a arătat că modul în care agenția acționează pentru a-și realiza obiectivele, operațiunile agenției și aria sa de responsabilitate se modifică substanțial, de vreme ce, *de facto*, migrația ilegală, pentru care fusese concepută agenția, se transformă în migrație (aproape) legală; a subliniat, de asemenea, necesitatea ca agenția să desfășoare operațiuni și în Turcia, cu acordul și în cooperare cu partea turcă.

21. Își manifestă surprinderea față de cifrele prezentate în comunicare, privind ratele scăzute ale returnărilor din 2014, respectiv 16 % pentru țările africane și 40 %, media UE; susține poziția Comisiei Europene, care consideră că returnarea și readmisia reprezintă una dintre prioritățile majore ale UE în cadrul relațiilor sale cu țările terțe de origine și/sau de tranzit.

Observă că refuzul unora dintre țările de origine de a reprimi returnații complică și mai mult lucrurile.

Reține că datele Europol indică drept principale focare ale contrabandei cu migranți orașele Amman, Alger, Beirut, Benghazi, Cairo, Casablanca, Istanbul, Izmir, Misrata, Oran și Tripoli.

Reține că unele țări terțe, cu o rată scăzută de returnare, manifestă reticențe pentru încheierea acordurilor de readmisie cu Uniunea Europeană, unele dintre aceste state fiind parteneri ale Uniunii, în cadrul politicii europene de vecinătate.

Consideră că Uniunea ar trebui să își folosească toate resursele politice și diplomatice pentru încheierea acordurilor de readmisie cu statele de origine a migranților economici, ar trebui să prevadă pachete de stimulente, inclusiv acordarea de preferințe comerciale, dar ar trebui să pregătească și mijloace de presiune adecvate.

22. Observând că în multe dintre statele de origine a fluxurilor de migranți situația politică, economică și socială s-a degradat continuu, ajungând la un nivel total inacceptabil pentru lumea civilizată, consideră că, în perspectivă, UE ar trebui să fie pregătită să inițieze acțiuni globale pentru asigurarea administrării acelor state, cu sprijin internațional; consideră că asumarea unui asemenea rol de actor global, corespunde pe deplin strategiei de politică externă a Uniunii.
23. Reține importanța noțiunii de „țară sigură”, precum și apelul Comisiei Europene ca toate statele membre să prevadă în legislația lor națională noțiunea de „țări terțe sigure” și să o aplice în stabilirea dreptului la protecție internațională.
24. Susține activitatea Comisiei Europene privind punerea în aplicare a legislației și procedurile de constatare a neîndeplinirii obligațiilor, pentru a corecta transpunerea incompletă și o punere în aplicare incoerentă a normelor sistemului european comun de azil; își manifestă speranța că adaptarea la realitate și raționalitatea noului sistem comun de azil vor convinge statele membre să îi acorde creditul necesar bunei sale funcționări.
25. Reține că Eurobarometrul Comisiei Europene din decembrie 2015 arată că 68% dintre europeni declară că sunt în favoarea unei politici europene comune privind migrația, 79% cred că procedura ar trebui să fie aceeași în toate statele membre ale UE, iar 66% sunt în favoarea simplificării procedurilor legale de migrație.
26. Conștientă că un sistem comun de azil va ridica probleme de suveranitate, consideră că metoda pașilor mici mai poate funcționa doar la nivel tehnic și că, în consecință, Comisia Europeană ar trebui să insiste în negocierile sale cu statele membre.

Această hotărâre a fost adoptată de către Camera Deputaților în ședința din 10 mai 2016, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

**p.PREȘEDINTELE
CAMEREI DEPUTAȚILOR**

Florin IORDACHE

București, 10 mai 2016

Nr. 42.